

[Poul Antonsen.]

Hvis det derimod er sådan, at vi blot holder næringsmidlerne ude af patentlovgivningen, indtil det nordiske patentsystem falder væk og i løbet af nogle år afløses af noget europæisk, er der måske ikke grund til så mange betænkeligheder, så har man imødekømt de stærke ønsker, der er herhjemme om, at næringsmidler ikke omfattes af loven.

Danmark er jo det land blandt de nordiske lande, der eksporterer de fleste og de mest forskellige og de mest forædlede næringsmidler, og på forhånd må man vel tro, at regler om patentering af næringsmidler bliver af størst interesse i Danmark blandt de nordiske lande. Der er jo i lovforslaget sådanne patenteringsmuligheder efter en overgangsperiode, måske højst på 10 år.

Hvis det derfor var sådan, at det nordiske system skulle køre videre, ville det på lang sigt være os, der var mest interesseret i, hvordan disse regler kom til at virke i praksis, hvilke kutymer der udviklede sig for behandlingen af sådanne sager. Efter forslaget sker der imidlertid det, at de andre nordiske lande allerede i overgangsperioden vil tillade patentering af fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler, medens det ikke bliver tilladt i Danmark. Det vil altså sige, at vi afskærer de danske patentmyndigheder fra at have medindflydelse på den praksis, der udvikler sig under den ny lovgivning i de nordiske lande. Da denne praksis skal være ensartet af hensyn til mulighederne for de såkaldte nordiske patentansøgninger, vil det antagelig gå sådan, at når Danmark til sin tid tillader patentering på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler, vil der i de andre nordiske lande være fastlagt en praksis, som næppe vil kunne rokke fra dansk side. Hvis det derfor var sådan, at vi kunne regne med, at dette system skulle fortsætte, at det ikke falder bort, når vi tiltræder et bredere europæisk samarbejde og går over til europæiske patenter, ville jeg mene, at det var et meget dårligt kompromis, man her var gået ind på for at imødekomme ønskerne om at holde næringsmidler ude. Så ville det nemlig være sådan, at den praksis, der om 5 eller 10 eller 15 år skal gælde i Danmark, i de mellemliggende år

vil blive fastlagt i Norge, Sverige og Finland. Men som sagt, disse bekymringer behøver vi kun at gøre os, såfremt det nordiske patentsamarbejde i den udformning, det nu får, skal fortsætte i mange år fremover.

Det spørgsmål, jeg fremdrog om mulighederne for patentering af fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler, har betydning i tilknytning til reglerne i lovforslagets kapitel III om de nordiske patentansøgninger. De to foregående handelsministre har begge stillet i udsigt, at reglerne om nordiske patentansøgninger ikke vil blive sat i kraft før på et senere tidspunkt. Imidlertid findes der i bemærkningerne til lovforslagets kapitel XI, punkt 1, en bemærkning om, at det er hensigten, at de nordiske regeringer indgår den i kapitel III, § 28, omhandlede overenskomst, således at denne og dermed ordningen med nordiske patentansøgninger træder i kraft samtidig.

Jeg må forestille mig, at der her må foreligge en eller anden misforståelse, for det er vel netop meningen, at kapitel III-ordningen ikke skal træde i kraft samtidig med loven, men først på et senere tidspunkt, velsagtens et væsentlig senere tidspunkt. For en sikkerheds skyld vil jeg da gerne bede handelsministeren om at klare tingene på dette punkt. Min formodning er vel rigtig, at kapitel III-ordningen med nordiske patentansøgninger først skal træde i kraft på et væsentlig senere tidspunkt end loven, og kapitel III skal formodentlig også først træde i kraft, efter at folketinget på ny har haft lejlighed til at se på sagen.

I forbindelse med kapitel III er der yderligere et spørgsmål, jeg gerne vil rejse. Tidspunktet hertil kommer måske senere, hvis folketinget, som jeg formoder, får lejlighed til igen at drøfte de nærmere regler vedrørende ikraftsættelse af kapitel III, men da jeg forstår, at regeringen allerede på indeværende tidspunkt forhandler med de andre nordiske regeringer om formuleringen af en overenskomst vedrørende ikrafttræden af kapitel III, mener jeg, det er rigtigt at drage spørgsmålet frem allerede nu, således at det kan tages under overvejelse under disse nordiske forhandlinger.

Under en kommende ordning med nordiske patentansøgninger kan enhver, der